

Sygn. akt VIII RC 18/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 3 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Minkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Preś

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej K. P. (1)

przeciwko E. P.

o alimenty

I. zasądza od pozwanej E. P. na rzecz małoletniej K. P. (1) alimenty w kwocie po 200 (dwieście) złotych miesięcznie poczynając od dnia 1 września 2016 roku, płatne z góry do 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. odstępuje od obciążenia pozwanej kosztami postępowania;

IV. wyrokowi w punkcie I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 18/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 11 stycznia 2016 r. małoletnia powódka K. P. (1), reprezentowana przez ojca M. P. (1), wniosła o zasądzenie od pozwanej E. P. alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie płatnych do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód jest ojcem samotnie wychowującym dziecko o stwierdzonym znacznym stopniu niepełnosprawności, poruszającym się na wózku. Pozwana nie wyraża jakiegokolwiek chęci pomocy w wychowywaniu i utrzymywaniu córki. Przedstawiciel ustawowy małoletniej wskazał, że nie może wykonywać pracy zarobkowej ze względu na konieczność opieki nad niepełnosprawną córką. Oświadczył również, że utrzymuje się ze świadczenia pielęgnacyjnego w kwocie 1300 złotych miesięcznie oraz zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 153 złote miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, że jej obowiązek alimentacyjny wygasł z dniem 3 grudnia 2008 roku, a córka K. P. (2) przebywa w szkole z internatem w P. w związku z tym powód może podjąć pracę zarobkową. Oświadczyła również, że sama jest osobą niepełnosprawną, przeszła zabieg wycięcia guza, czekają ją kolejne zabiegi oraz przyjmuje leki ratujące jej życie.

Ponadto, pozwana wskazała, że sama wychowuje niepełnosprawne dziecko. Wniosła również o zwolnienie jej od obowiązku poniesienia kosztów sądowych.

Na rozprawie w dniu 9 czerwca 2016 r. przedstawiciel małoletniej podtrzymał powództwo. Oświadczył ponadto, że postanowieniem z dnia 18 września 2007 roku władzę rodzicielską nad małoletnią K. P. (1) Sąd powierzył jemu, następnie wyrokiem rozwodowym z dnia 11 kwietnia 2008 roku Sąd podtrzymał orzeczenie o władzy rodzicielskiej, nadto zasądził od pozwanej na rzecz małoletniej alimenty w kwocie 200 złotych miesięcznie. Prawomocnym wyrokiem z dnia 24 stycznia 2011 roku Sąd ustalił, że powyższy obowiązek pozwanej wobec małoletniej wygasł z dniem 3 grudnia 2008 roku.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa albowiem jej łączny dochód netto wynosi 1600 złotych, w tym renta 400 złotych i 1200 złotych wynagrodzenia. Ponadto jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, może pracować, ale w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Pismem z dnia 20 czerwca 2016 r. pozwana ponownie nie wyraziła zgody na zapłatę alimentów na rzecz małoletniej K. P. (1). Wskazała, że jako osoba niepełnosprawna zmuszona jest przyjmować szereg leków, a przedstawiciel ustawy małoletniej nie podejmuje pracy z chęci życia na koszt innych osób.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. (1), urodzona dnia (...), jest dzieckiem M. P. (1) i E. P.. Rodzice żyją w rozłączeniu.

Niesporne, a nadto:

- odpis skrócony aktu urodzenia, akta sprawy o sygn. VII R Nsm 560/06, k. 5.

K. P. (1) ma ukończone 17 lat, jest dzieckiem autystycznym wymagającym szczególnej opieki o orzeczoną na stałe znacznym stopniu niepełnosprawności, niezdolnym do pracy, ze znacznie ograniczoną zdolnością do samodzielnej egzystencji. Uczęszcza do Specjalnego Ośrodka Szkolno – (...) dla Dzieci Niepełnosprawnych Ruchowo w P. – aktualnie uczy się w klasie I gimnazjum.

Dowód:

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, k. 6
- zeznania M. P. (1), k. 23, k. 53
- zaświadczenie ośrodka w P., k. 46.

Postanowieniem z dnia 18 września 2007 roku Sąd Rejonowy w Szczecinie, VII Wydział Rodzinny i Nieletnich, powierzył wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi wówczas M. P. (2) i R. P. oraz małoletnią K. P. (1) ojcu M. P. (1), pozbawiając jednocześnie E. P. władzy rodzicielskiej.

Dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 18 września 2007 roku , VII Wydział Rodzinny i Nieletnich, akta sprawy o sygn. VII R Nsm 560/06, k. 36.

Wyrokiem zaocznym z dnia 11 kwietnia 2008 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, X Wydział Cywilny Rodzinny, rozwiązał małżeństwo powoda M. P. (1) i pozwanej E. P. zawarte w dniu 5 stycznia 1991 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w S. poprzez rozwód z winy pozwanej. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron, w tym nad K. P. (1), Sąd Okręgowy pozostawił bez zmian – całkowita władza rodzicielska przysługuje M. P. (1). W tymże wyroku Sąd Okręgowy obciążył ponadto oboje

rodziców kosztami utrzymania i wychowania małoletnich dzieci stron – z tego tytułu zasądzać od pozwanej E. P. na rzecz małoletnich wówczas M. P. (2) i R. P. oraz małoletniej K. P. (1) rentę alimentacyjną w kwocie po 200 złotych na każde z małoletnich dzieci płatne z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego z dnia 11 kwietnia 2008 roku, X Wydział Cywilny Rodzinny, akta sprawy o sygn. X RC 2863/07, k. 109.

Pismem wniesionym do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie dnia 11 października 2010 r. E. P. wniosła o uchylenie obowiązku alimentacyjnego. Swoją prośbę motywowała faktem, iż sama jest osobą niepełnosprawną, niezdolną do pracy, nie mogącą sprostać orzeczonemu obowiązkowi alimentacyjnemu, nie pracującą ze względu na niepełnosprawność, utrzymującą się jedynie z renty. Znaczna niepełnosprawność powstała dnia 3 grudnia 2008 roku.

Dowód:

- orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, akta sprawy o sygn. VIII RC 956/10, k. 7
- orzeczenia lekarskie, akta sprawy o sygn. VIII RC 956/10, k. 18 – 19, k. 37
- potwierdzenie wypłaty renty, akta sprawy o sygn. VIII RC 956/10, k. 38
- zeznania E. P., akta sprawy o sygn. VIII RC 956/10, k. 42 – 43.

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 stycznia 2011 roku co do małoletniej K. P. (1) Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich, ustalił, że obowiązek E. P. na rzecz R. P., M. P. (2) oraz małoletniej K. P. (1), wynikający z wyroku zaocznego Sądu Okręgowego w Szczecinie, wydanego w dniu 11 kwietnia 2008 roku w sprawie o sygn. akt X RC 2863/07, wygasł z dniem 3 grudnia 2008 roku. M. P. (1) od przedmiotowego wyroku wniósł sprzeciw. Wyrokiem z dnia 28 marca 2011 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Dowód:

- wyrok zaoczny Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie co do małoletniej K. P. (1) z dnia 24 stycznia 2011 roku, VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich, akta sprawy o sygn. VIII RC 956/10, k. 49
- wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 28 marca 2011 roku, akta sprawy o sygn. VIII RC 956/10, k. 63.

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 11 stycznia 2016 r. przedstawiciel ustawowy małoletniej M. P. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej E. P. alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie płatnych do dnia 10 każdego miesiąca począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r.

W chwili obecnej pozwana E. P. ma ukończone 46 lat, wykształcenie zawodowe, podejmuje pracę sprzątaczką, zaliczona jest do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z datą od dnia 1 kwietnia 2014 roku z możliwością wykonywania pracy na przystosowanym dlań stanowisku. Przeszła zabieg usunięcia guza, oczekuje na zabieg usunięcia torbieli, cierpi również na jaskrę, przyjmuje leki. Zmuszona była zakupić aparat słuchowy wraz z wkładką słuchową, planuje zakup kolejnego.

Dowód:

- zaświadczenia lekarskie wraz z wynikami badań, k. 26 – 36, k. 38
- faktura , k. 37
- zeznania E. P., k. 22 – 23,
- sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, akta sprawy sygn. VII Nsm 560/06, k. 14

E. P. wskazała, że ma niepełnosprawną małoletnią córkę L. P., urodzoną dnia (...), która została umieszczona w rodzinie zastępczej u jej siostry. Należy dodać, że rodzina zastępcza dostaje środki finansowe na utrzymanie podopiecznej. Sama pozwana zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu. Ma przyznaną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 423 złote – z potrąconą miesięcznie kwotą 169,18 złotych – oraz uzyskuje wynagrodzenie z tytułu wykonywania pracy w wysokości ok. 1308 złotych netto. Jako swoje wydatki wskazała alimenty w wysokości 150 złotych, czynsz najmu 250 złotych oraz 550 złotych, koszty energii i gazu w wysokości 75 złotych, leki około 150 złotych. Wskazała również, że na środki czystości przeznacza średnio 100 złotych, na żywność 250 złotych, obuwie, odzież oraz telefon – około 220 złotych miesięcznie. Nie korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie.

Dowód:

- oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, k. 39
- zaświadczenie (...), k. 47
- zaświadczenie o wynagrodzeniu, k. 48
- kopie przelewów, k. 49 – 51
- zaświadczenie ZUS, k. 52
- zeznania E. P., k. 22 – 23, k. 53.

Małoletnia powódka K. P. (1) zamieszkuje wraz ze swoim ojcem, jej przedstawicielem ustawowym, M. P. (1). Obecnie nadal ma orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności, nie jest zdolna do pracy ani do samodzielnej egzystencji. Przedstawiciel ustawy małoletniej M. P. (1) ma ukończone 51 lat, wykształcenie zawodowe, do dnia 30 września 2006 roku wykonywał zawód pracownika ochrony fizycznej, z której był zmuszony zrezygnować. Obecnie nie pracuje z uwagi na wykonywanie opieki nad niepełnosprawnym dzieckiem, otrzymuje z tego tytułu świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 1300 złotych oraz zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 złote, ponadto otrzymuje świadczenie 500+. Nie ponosi kosztów utrzymania córki uczęszczającej na zajęcia w specjalistycznym ośrodku w P. poza ubezpieczeniem i składką klasową w wysokości 50 złotych płatne raz na pół roku. Ponadto szacuje miesięczny koszt utrzymania K. P. (1) na około 1000 złotych – jedzenie około 300 złotych, opłaty na mieszkanie 500 złotych w tym 216 złotych czynszu – wraz z nimi zamieszkuje również pełnoletni syn.

Dowód:

- zeznania M. P. (1), k. 23, k. 53
- sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, akta sprawy sygn. VII Nsm 560/06, k. 14

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniej K. P. (1), reprezentowanej przez jej przedstawiciela ustawowego, zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powództwo oparto o przepis art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych rodziców względem dzieci każdorazowo wyznaczany jest przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Należy przy tym stwierdzić, że pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, a w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd. Odmienny pogląd pozostawałby w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców, obowiązującej także w sprawach alimentacyjnych (por. SN z dnia 25 marca 1985 r., sygn. akt III CRN 341/84).

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego to te, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych. Podkreśla się przy tym, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Pozwana E. P. jest matką powódki, a zatem zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. zobligowana jest do łożenia na utrzymanie córki, która nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, w szczególności z uwagi na orzeczony na stałe znaczny stopień niepełnosprawności wraz z niemożnością samodzielnej egzystencji.

Obowiązek alimentacyjny nie jest określony żadnym sztywnym terminem albowiem jedyną miarodajną okolicznością ustania obowiązku alimentacyjnego jest osiągnięcie przez osobę uprawnioną do alimentów samodzielności ekonomicznej (por. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 12 maja 2014 r., II CA 224/14).

Przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki wnosząc o zasądzenie alimentów od pozwanej E. P. nie wskazał, że takowe alimenty były już zasądzone, a nadto że obowiązek ich zapłaty wygasł z dniem 3 grudnia 2008 roku, a więc z dniem powstania znacznego stopnia niepełnosprawności pozwanej E. P..

W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmianą stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 k.r.o. jest każda zmiana wpływająca na zmniejszenie lub zwiększenie kryteriów opisanych w przepisie art. 135 § 1 k.r.o. (zmiana ilościowa i jakościowa), z tym że zmiana ta musi mieć charakter istotny. Innymi słowy chodzi tutaj o istotne zmniejszenie lub zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych (por. Sąd Okręgowy w Suwałkach z dnia 7 maja 2014 r., I Ca 141/14).

Należy zauważyć, że wobec pozwanej E. P. w 2008 roku zaistniały przesłanki do stwierdzenia niemożności dostarczania środków utrzymania przez pozwaną na rzecz małoletniej powódki z uwagi na orzeczony znaczny stopień niepełnosprawności oraz brak możliwości wykonywania przezeń pracy zarobkowej – co skutkowało orzeczeniem wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Jednakowoż, przesłanki te ustały z dniem 1 kwietnia 2014 roku, a więc z dniem ustalenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności pozwanej i jednoczesnym powstaniem możliwości podjęcia przez nią pracy zarobkowej na przystosowanym stanowisku.

W przedmiotowym stanie faktycznym w ocenie Sądu pozwana E. P. jest osobą zdolną zarobkowo i majątkowo dołożenia na utrzymanie córki, szczególnie biorąc pod uwagę jej niepełnosprawność. Pozwana aktualnie bowiem pracuje, a nadto uzyskuje rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wbrew twierdzeniom pozwanej, E. P. nie ma nikogo na utrzymaniu, bowiem jej małoletnia córka L. P. zamieszkuje i pozostaje na utrzymaniu siostry pozwanej w rodzinie zastępczej. Co prawda E. P. wskazała, że opłaca alimenty w wysokości 150 złotych na małoletnią córkę L. i że na tę córkę chciałaby płacić alimenty,

bo ją widuje, to należy jednak wskazać, że prawo rodzinne nie przewiduje rozróżnienia między dziećmi w zakresie realizowania obowiązku alimentacyjnego, a tym bardziej możliwości wyboru tych małoletnich, na których chce się opłacać alimenty – obowiązek dotyczy bowiem wszystkich uprawnionych. Z dokumentów przedłożonych w toku postępowania nie wynika też aby wynagrodzenie i renta pozwanej zajęte były przez komornika, potrącenie bowiem nie dotyczy kwoty wolnej od zajęcia. Ponadto podkreślić należy, że nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci (por. SN z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99), a rodzice powinni dzielić się z dzieckiem skromnym nawet dochodem (por. SN z 06 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99).

W ocenie Sądu przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem K. P. (1) opiewają na kwotę ok. 600 zł miesięcznie. Niniejsza kwota stanowi sumę średniomiesięcznych wydatków, która powinna być pokrywana w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka – według ich możliwości zarobkowych.

Wysokość wydatków na utrzymanie powódki wyższa niż ta ustalona przez Sąd nie została wykazana przez stronę powodową dowodami z dokumentów. Naturalnym jest, że pewne potrzeby każdego człowieka, opisane w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia (żywność, ubrania, środki czystości, środki ochrony zdrowia), są nierozzerwalnie związane z egzystencją i dla ich wykazania nie jest konieczne przedłożenie dokumentów obejmujących całokształt danych wydatków. Niemniej jednak w sytuacji, gdy strona wskazuje na wysokość danych wydatków, które przekraczają miarę znajdującą odzwierciedlenie w powołanych zasadach doświadczenia zawodowego i życiowego, to zachodzi konieczność wykazania tej okoliczności chociażby dokumentami, a w niniejszej sprawie ojciec powódki nie przedłożył takich dokumentów.

Nie jest więc usprawiedliwionym żądanie zasądzenia kwoty 600 złotych miesięcznie od matki małoletniej albowiem nie stać jej na takie alimenty. Koszt zakupu jedzenia dla małoletniej powódki opiewa na kwotę około 300 złotych miesięcznie jak podał ojciec –

a koszt utrzymania mieszkania, zamieszkiwanego przez 3 osoby, wynosi 500 złotych –

w tym kwota około 166 złotych przypada na małoletnią powódkę. Ponadto, dochodzi również opłata związana z ubezpieczeniem szkolnym w wysokości około 8 złotych na miesiąc, a nadto dodatkowe wydatki na środki czystości czy inne niezbędne opłaty. Przedstawiciel ustawowy nie ponosi dodatkowych kosztów związanych z jej uczęszczaniem do ośrodka w P.. Z tym że należy stwierdzić, że również ponosi wydatki na córkę w czasie jej pobytu w domu, w tym na jedzenie.

W odniesieniu do kwestii wydatków związanych z opłatami za lokal, w którym K. P. (1) zamieszkuje wraz z ojcem i bratem, należy wskazać, że rodzice

są zobowiązani do zapewnienia dziecku miejsca do zamieszkania. W świetle zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, ustalenie udziału przypadającego na powódkę w kosztach utrzymania mieszkania na poziomie 166 złotych miesięcznie nie można uznać za zawyżone. Niezależnie bowiem od tego, gdzie dziecko zamieszkuje, to rodzice muszą ponosić koszty utrzymania danego lokalu, a przy aktualnych cenach lokali na terenie województwa oraz cenach opłat eksploatacyjnych powołana kwota nie jawi się jako wygórowana.

Strona powodowa nie przedłożyła dokumentów obrazujących wysokość ponoszonych przez M. P. (1) wydatków na środki czystości czy leki lecz oczywistym jest, że przedstawiciel powódki ponosi szereg kosztów związanych z jej utrzymaniem, w tym kosztów na zaspokojenie tak elementarnych potrzeb życiowych jak zakup odzieży, środków

higienicznych i środków czystości czy też zakup podręczników i innych materiałów szkoleniowych, niezbędnych z uwagi na pobieranie nauki w gimnazjum. Rozmiar tych kosztów Sąd ocenił zatem posiłkując się zasadami doświadczenia życiowego i zawodowego.

Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które jest niepełnosprawne, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że każde z rodziców powódki powinno pokrywać połowę kosztów utrzymania córki – szczególnie biorąc pod uwagę zbliżoną wartość dochodów, jakie każde z nich utrzymuje.

Możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanej są limitowane wysokością pobieranego świadczenia rentowego oraz otrzymywanego wynagrodzenia netto. Mając jednakże na uwadze, że nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci (por. SN z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99), a rodzice powinni dzielić się z dzieckiem skromnym nawet dochodem (por. SN z 06 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99), Sąd w punkcie I sentencji wyroku zasądził od pozwanej E. P. na rzecz małoletniej K. P. (1) alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie, a w punkcie II sentencji wyroku powództwo oddalił w pozostałej części.

Zestawiając wyżej usprawiedliwione potrzeby powódki z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi pozwanej Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanej wobec córki wyczerpuje się kwotą 200 zł miesięcznie. Możliwości majątkowe pozwanej nie umożliwiają zasądzenia na rzecz powódki żądanej kwoty 600 zł, a strona powodowa nie usprawiedliwiła w sposób dostateczny wysokości żądanego roszczenia. Zasądzenie alimentów w podanej wysokości doprowadziłoby do tego, że pozwana nie byłaby w stanie wywiązać się z tak ustalonego obowiązku oraz nie miałaby możliwości pokrycia kosztów swojego utrzymania, w tym kosztów swojego leczenia, ponadto miesięcznie zmuszona byłaby żyć z dochodu w wysokości niższej niż minimalne wynagrodzenie za pracę wyznaczone w roku 2016 r. w kwocie (...),69 netto.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy. Ich autentyczność oraz zgodność zawartych w nich treści z rzeczywistością nie budziła wątpliwości. Podstawę ustaleń faktycznych w sprawie stanowiły ponadto zeznania stron.

Sąd dał wiarę M. P. (1) w zakresie w jakim wskazywał na swoją aktualną sytuację osobistą i majątkową, tj. m.in., co do tego, że otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne, zasiłek pielęgnacyjny, świadczenie 500+ oraz że nie uzyskuje żadnych dochodów i że nie posiada majątku. Sąd uznał za wiarygodne zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniej także w tej części, w której wskazywał na rodzaj i wysokość kosztów utrzymania – w zakresie opisanym we wcześniejszej części uzasadnienia.

Twierdzenia pozwanej E. P. w części, w której wskazywała na wysokość uzyskiwanego przez siebie dochodu, co do jej stanu zdrowia, sytuacji osobistej, rodzinnej oraz możliwości zarobkowych zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności. Zeznania te były spójne i korespondowały ze zgromadzonymi w sprawie dowodami w postaci dokumentów. Pozwana szczegółowo bowiem udokumentowała swój stan zdrowia, przedkładając m.in. karty leczenia szpitalnego oraz zaświadczenia lekarskie, a przede wszystkim zaświadczenie od pracodawcy w przedmiocie wysokości uzyskiwanego wynagrodzenia.

Sąd nie dały wiary pozwanej, że nie stać ją na płacenie alimentów na powódkę w kwocie 200 złotych miesięcznie, albowiem jej zarobki na to pozwalają. Pozwana nie ma na utrzymaniu innych dzieci, a córka jest w rodzinie zastępczej i opiekun ma z tego tytułu dochody na dziecko. Ponadto, pozwana nie zajmuje się w ogóle powódką, a ojciec, który zajmuje się dzieckiem i tak będzie musiał ponosić większe koszty niż pozwana.

Strony nie wnosiły o przeprowadzenie innych dowodów.

Sąd orzekł na podstawie dowodów zebranych w sprawie a omówionych wyżej.

Podstawą prawną orzeczenia są przepisy art. 135 § 1 i 2 krio oraz art. 138 krio

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 tejże ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Z uwagi jednak na fakt, iż w ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie pierwszeństwo powinno mieć realizowanie obowiązku alimentacyjnego przez pozwaną, w odniesieniu do E. P. zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek – w rozumieniu art. 102 k.p.c. – który przemawia za odstąpieniem od obciążania jej obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów procesu.

Rygor natychmiastowej wykonalności w pkt I wyroku nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. (pkt IV wyroku). Zgodnie z tym przepisem Sąd nadaje z urzędu wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty co do rat płatnych po wniesieniu powództwa.